Dosarul nr.5r-5768/2025;
4-25132228-12-5r-15092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

4 februarie 2026 *****

Judecătoria Chișinău
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Roman Mazureț
Grefierul Filoteia Anghel
În lipsa părților, citate legal

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționarul ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, încheiat în privința cet. *****, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare din aceeași dată,

a c o n s t a t a t:

În fapt

La 12 septembrie 2025, în instanța de judecată a parvenit contestația depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, încheiat în privința sa în temeiul art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientului din aceeași data.

În motivarea poziției sale, petiționarul a indicat că la 31 august 2025, aproximativ la ora 10:00, s-a aflat pe str. Pușkin di *****, având scopul de a filma evenimentele festive prilejuite sărbătoririi Zilei Limbii Române, faptul aflării sale fiind coordonat cu AO „Mediacor” în cadrul căreia a urmat un curs de jurnalism cetățenesc, având și legitimația de reporter care acordă dreptul de a desfășura astfel de activități.

Petiționarul a indicată că mai mulți carabinieri și persoane din BDS „Scorpion” s-au repezit la el și l-au condus forțat la sediul IP Buiucani, unde în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, fiind învinuit că ar fi participat la o pretinsă întrunire contra cost, fapt ce nu corespunde realității.

Tot aici, petiționarul a menționat că a purtat legitimația de presă pe gât, iar calitatea sa putea fi stabilită la fața locului, neexistând niciun temei pentru a fi condus la IP Buiucani și stabili pretinsa participare la acțiunea de protest.

De asemenea, petiționarul a indicat că nu își recunoaște vina în săvârșirea contravenției imputate, nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt, fiind încălcat principiul *non bis in idem* și *in dubio pro reo* prin întocmirea la câteva minute distanță a unui proces-verbal cu privire la contravenție.

Petiționarul a susținut că agentul constatator a examinat cauza într-un mod superficial, neîndeplinindu-și sarcina de cercetare obiectivă a cauzei și întocmind procesul-verbal cu grave erori de conținut. Aici, petiționarul a precizat că agentul a indicat intenționat eronat că locul comiterii ar fi str. O. Goga, în realitate, însă, petiționarul fiind reținut pe str. A. Pușkin nr. 50, la câteva cartiere distanță de locul în care se pretinde că ar fi comisă fapta imputată.

În același context, petiționarul a relatat că, agentul, în loc să descrie fapta comisă în complexitate și să menționeze vreo acțiune concretă a sa prin care ar fi întrunit componența de la art. 47^2 alin. (1) din Codul contravențional, s-a limitat la doar a-l recunoaște vinovat de săvârșirea contravenției, precum că acesta ar fi plătit pentru a fi prezent la fața locului. Or, a precizat petiționarul nu există dovezi despre faptul participării nemijlocite la întrunirea care, în realitate, nu a existat.

Petiționarul a subliniat că, în asemenea circumstanțe, nu există nicio probă pertinentă și concludentă care să demonstreze că ar fi participant al întrunirii în cauză, în măsura în care acesta a fost la fața locului împreună cu alți jurnaliști și angajați ai resurselor media.

Totodată, petiționarul a scos în evidență că el nu a pretins și nici nu a primit vreun folos financiar pentru participarea la întrunirea neexistentă, nu i s-au promis remunerări sau foloase, neexistând la materialele cauzei probe în acest sens.

Petiționarul a susținut că procesul contravențional a fost pornit cu o gravă abatere de la prevederile art. 374 și art. 440 din Codul contravențional, care prevăd expres că agentul este sesizat prin plângere, denunț sau autosesizare, pe când la caz nu este clar care este acel act ce a stat la baza intentării procesului contravențional.

Având la bază circumstanțele de fapt și de drept expuse, petiționarul a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, împreună cu decizia de sancționare din aceeași dată, cu încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Pozițiile participanților la proces

Petiționarul ***** , fiind citat legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat. Aici, se reține că la 13 noiembrie 2025, petiționarul a depus în adresa instanței, prin intermediul poștei electronice, o cerere prin care a solicitat examinarea cauei în lipsa

sa, deoarece este în imposibilitate de a se prezenta la ședință din motivul intervenirii unor circumstanțe de ordin familial.

Agentul constatator Vladislav Mocanu, fiind citat legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 455 din Codul contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind contestația înaintată și raportând materialele cauzei la cadrul legal relevant în domeniu, instanța de judecată apreciază contestația formulată de ***** ca fiind întemeiată, urmând a fi admisă, din considerentele ce urmează:

Cu privire la admisibilitatea contestației

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^{1}alin.(8).

De la bun început instanța reține că contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) din Codul contravențional.

După cum rezultă din materialele cauzei, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448, a fost întocmit în privința petiționarului ***** la 31 august 2025, în prezența acestuia, fapt confirmat prin semnăturile acestuia în conținutul procesului-verbal, inclusiv la pct. 14, intitulat „procesul-verbal a fost încheiat în prezența persoanei”. La rândul său, contestația a fost înregistrată la autoritatea competentă la 8 septembrie 2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de petiționar.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) din Codul contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Astfel, la materialele cauzei se regăsește Nota de plată nr. 00 5485 1008 7378 din 5 septembrie 2025, precum și bonul de plată din aceeași dată, prin care se confirmă că petiționarul ***** a achitat taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, prin intermediul Serviciului guvernamental de plăți electronice MPay.

Așadar, în asemenea circumstanțe instanța de judecată apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul contestației

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislativă și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza *Ozturk vs. Germania* (*hotărârea din 21.02.1984*): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții”.

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO). Iar, în speța *Ziliberberg vs. Moldova*, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 31 august 2025, agentul constatator Vladislav Mocanu a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 539448, în privința lui *****, în temeiul art. 47^2 alin. (1) li. a) din Codul contravențional, fiindu-i imputată comiterea următoarei fapte contravenționale: a pretins prin mijlocitor sau personal mijloace financiare care nu se cuvin în scopul participării la o întrunire organizată menită să tulbure liniștea și ordinea publică.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal sus-menționat, agentul constatator a emis în privința lui ***** decizia de sancționare, aplicându-i acestuia sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 7500 lei.

În acest context, se notează că potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul contravențional prescrie că constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu

convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul contravențional consacră că aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 445 din Codul contravențional, ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidenta automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Studiind conținutul procesului-verbal seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, instanța constată că agentul constatator s-a limitat la reproducerea textului nomei contravenționale prevăzute la art. 472^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, fără a descrie în mod concret fapta pretins săvârșită de contravenient. Astfel, deși în procesul-verbal se menționează că pretinderea mijloacelor financiare ar fi avut loc „personal sau prin mijlocitor”, această formulare nu clarifică în mod concret conduita imputată contravenientului. Agentul constatator a redat alternativa prevăzută de norma contravențională, fără a indica expres care dintre aceste modalități a fost realizată la caz.

Utilizarea conjuncției disjunctive „sau” relevă lipsa individualizării faptei, întrucât nu se stabilește dacă pretinsa pretindere a fost efectuat personal de către contravenient ori prin intermediul unei alte persoane. În aceste condiții, fapta imputată rămâne una abstractă și ipotetică, nefiind determinată în mod clar forma concretă de manifestare a presupusei conduite contravenționale.

Mai mult decât atât, procesul-verbal nu conține date privind persoana mijlocitorului, precum și informații referitoare la persoana de la care s-ar fi pretins aceste mijloace, modalitatea pretinderii și circumstanțele concrete în care fapta ar fi avut loc.

În absența individualizării clare a conduitei imputate, nu poate fi determinată latura obiectivă a contravenției, iar contravenientul este lipsit de posibilitatea de a

cunoaște în mod concret fapta reținută în sarcina sa. Or, redarea alternativă a textului legal nu echivalează cu descrierea circumstanțelor concrete ale fapte, așa cum impune art. 445 din Codul contravențional.

Prin urmare, această modalitate de consemnare a faptei constituie o încălcare esențială a normelor privind întocmirea procesului-verbal, afectând fondul cauzei și atrăgând nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Totodată instanța reține că legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

La caz, în susținerea *de facto* a comiterii faptei prejudiciabile reținute în privința lui ***** în baza normei contravenționale, agentul constatator a administrat și prezentat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: - procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, în original; - copia raportului întocmit de Comandantul adjunct al plutonului 3, cp. 1, bt. 2, UM – 1001, sergent Gheorghe Dimitriu, adresat Șefului IP Buiucani, comisarul-șef Oleg Bîrliba, prin care i se aduce la cunoștință că la 31 august 2025, fiind implicat în serviciu de AOP, pe echipajul MAI-0250, cu superiorul lt.cl. Malic Viorel, în jurul orei 10:00, a verificat informația că la intersecția A. Pușkin cu O. Goga, se află un grup de persoane de la „Next Generation” și ajungând la fața locului, a depistat 2 persoane ce fac parte din organizația „Next Generation”, printre care și petiționarul *****; - copia raportului din 31 august 2025, întocmit de comandantul de grup al pl. 3, Marian Druță, adresat Șefului IP Buiucani, comisar-șef Oleg Bîrliba, prin care se comunică că în aceleași circumstanțe au fost depistate 6 persoane, printre care petiționarul ***** nu figurează; - copia raportului din 31 august 2025, întocmit de comandantul de grup al pl. 2, Alexandru Ciobanu, adresat Șefului IP Buiucani, comisar-șef Oleg Bîrliba, prin care se comunică că în aceleași circumstanțe au fost depistate 5 persoane, printre care petiționarul ***** nu figurează; - procesul-verbal privind actele de constatare din 31 august 2025, în care sunt expuse declarațiile petiționarului *****, care a declarată că nu are ce spune și nu are ce declara, deoarece nu cunoaște ce s-a întâmplat.

Aici, se reiterează că petiționarul ***** nu a fost de acord cu fapta imputată prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, exercitându-și, în acest sens, dreptul la contestație reglementat de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În continuare, instanța va examina temeinicia acuzațiilor formulate de agentul constatator în privința petiționarului, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție, în temeiul căruia a fost emisă decizia de sancționare și aplicată sancțiunea contravențională sub forma amenzii, acte care fac obiectul contestării în prezenta cauză.

În contextul dat, instanța învederează că art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional stabilește că pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin

mijlocitor, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracțiune, prin care se urmărește: a) încălcarea ordinii publice sau periclitarea activității instituțiilor publice, se sancționează cu amendă de la 500 la 1000 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 1000 la 1500 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere cu privarea de dreptul de a deține o anumită funcție sau de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 la 6 luni.

Aici, instanța reține că în sens juridic, pretinderea constă într-o solicitare intenționată, expresă sau implicită, adresată unei persoane, prin care se cer mijloace financiare ce nu se cuvin, fără a fi necesar ca acestea să fie efectiv primite.

Actul de pretindere se consumă în momentul formulării cererii și poate fi realizat direct de către făptuitor sau prin intermediul unei alte persoane care transmite solicitarea în numele ori în interesul acestuia.

Pretinderea poate viza mijloace financiare destinate făptuitorului, fie unei alte persoane, fiind calificată de scopul urmărit, respectiv determinarea participării la întruniri organizate, în vederea încălcării ordinii publice sau periclitării activității instituțiilor publice.

Probarea pretinderii presupune existența unor probe care să confirme actul concret de solicitare a mijloacelor financiare și legătura acestuia cu contravenientul, fără a fi necesar ca sumele să fi fost efectiv primite. Esențial este ca din probe să rezulte în mod clar faptul că a fost formulată o cerere intenționată de obținere a unor mijloace financiare necuvenite.

În urma analizei probatoriului administrat la caz, în coroborare cu învinuirea înaintată petiționarului *****, instanța de judecată concluzionează asupra necesității încetării procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției, or, condiția complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție nu a fost justificată de către agentul constatator, lipsind probe ce ar confirma comiterea faptei de către petiționar.

În dezvoltarea acestui raționament, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui inculpat și, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța ar putea să o rețină împotriva acestuia, este o condiție esențială a echității procedurii (*Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90*).

Totodată, după cum prevede art. 3 alin. (1) din Codul contravențional, caracterul contravențional al fapte și sancțiunea ei contravențională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Analizând mijloacele de probă administrate în cauză prin prisma laturii obiective a contravenției imputate, instanța reține că elementul esențial al acesteia îl

constituie pretinderea de mijloace financiare necuvenite, fapte care trebuie dovedit în mod concret.

Așadar, instanța reține că materialele prezentate se limitează la constatarea prezenței unor persoane într-un anumit loc și la verificarea unei informații operative, fără a reflecta o conduită activă de solicitare a mijloacelor financiare, personal sau prin mijlocitor.

În mod esențial, niciunul dintre înscrisurile administrate nu conține date privind persoana de la care s-ar fi pretins mijloacele financiare, modalitatea concretă a pretinderii, cuantumul sumelor sau împrejurările de timp și loc în care această solicitare ar fi avut loc. Mai mult, rapoartele întocmite sunt neconcordante sub aspectul identificării persoanelor depistate la fața locului, or, în unele din ele petiționarul nici măcar nu figurează printre persoanele identificate.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și actele de constatare nu depășesc nivelul unor aprecieri generale și al redării textului normei contravențională, fără susținere faptică prin probe directe sau indirecte.

Astfel, ansamblul probelor administrate nu confirmă existența elementului material al laturii obiective a contravenției imputate, respectiv pretinderea propriu-zisă a mijloacelor financiare necuvenite, întrucât acestea nu relevă nicio acțiune concretă de solicitare imputabilă petiționarului, nici personal, nici prin mijlocitor.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (*a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015*). Tot în opinia CtEDO, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului. Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (*HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76*), cu excepțiile prevăzute de lege.

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică nicio circumstanță faptică certă care ar demonstra existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

În subsidiar instanța notează că, art. 375 din Codul contravențional reglementează principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza *Telfner c. Austriei*, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție

constituie o încălcare a art. 6 §2 din CEDO. Iar în cauza *Anghel c. României*, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată ajunge la concluzia că acuzația adusă petiționarului ***** privind comiterea contravenției prevăzute de art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Potrivit art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției.

Respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, cercetând și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată concluzionează că nu a fost probată comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional de către *****, din care considerente, prin prisma art. 461, coroborat cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, contestația depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, urmează a fi admisă, iar procesul contravențional urmează a fi încetat pe motivul inexistenței faptului contravenției.

În conformitate cu art. 448, 458, 460-462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționarul ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, încheiat în privința cet. *****, născut la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare din aceeași dată.

Se declară nulă decizia agentului constatator Vladislav Mocanu, expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 539448 din 31 august 2025, privind aplicarea sancțiunii contravenționale lui ***** sub formă de amendă în

mărime 150 (o sută cincizeci) unități convenționale, în temeiul art. 47^2 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
Judecătorul Roman Mazureţ